

Vesnice hoří, nocí jdu sám
zkrátím si cestu přes pole, lán
obklopen dýmem, na konci sil
ač smysl neznám, jasný mám cíl.
Vědomí ztrácím a přece bdím
vede mě ďábel, tam dolu - k svým.

Snad jsem již mrtev pro tento svět
Satan však sílu vrátí mi zpět.
Konečně vidím pekelný chřtán
do žhavých temnot vřele jsem zván.
S tělem již nehmotným přicházím blíž,
za mnou se zavírá železná mříž.

Jáma pekel, stokrát prokletá
Jáma pekel, krví zalitá.

Teď sloužím ďáblu, smrtí a zlem
roznáším zkázu, jsem démonem.
V každém stavení černý oltář
na každém obraze je moje tvář.
S hrozivým smíchem vracím se sem
příznivci ďábla padaj na zem.
Černá je touha, bledá však krev
kdo není vyvolen, sklídí můj hněv,
Marně se pachtí, modlí a sní
démonem stát se ne každý smí.
Posedlí vztekem vesnici boří,
marně vše dělají, marně stoh hoří!